

U S T A W A

z dnia2019 r.

o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw^{1),2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 864, 1123, 1495, 1501, 1520 i 1556) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1:

a) w pkt 3 w lit. a skreśla się tiret jedenaste i dwunaste,

b) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) bunkierka – barkę zarejestrowaną we właściwym rejestrze administracyjnym na podstawie przepisów odrębnych:

a) stanowiącą część składu podatkowego:

– w której wyroby akcyzowe, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2, są produkowane przez mieszanie, znakowanie lub barwienie, magazynowane lub do której są wprowadzane, lub z której są wyprowadzane - z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, albo

– z której wyroby akcyzowe, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2, są dostarczane poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy do podmiotu pośredniczącego lub do podmiotu zużywającego,

b) służącą podmiotowi pośredniczącemu do dostarczania do podmiotu zużywającego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2;”

c) po pkt 23d dodaje się pkt 23e w brzmieniu:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej, ustawę z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, ustawę z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim oraz ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów.

²⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Rady (UE) 2019/475 z dnia 18 lutego 2019 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE i 2008/118/WE w odniesieniu do włączenia włoskiej gminy Campione d’Italia oraz włoskich wód jeziora Lugano do obszaru celnego Unii i do terytorialnego stosowania dyrektywy 2008/118/WE (Dz. Urz. UE L 83/42 z 25.03.2019).

- „23e) producent surowca tytoniowego – podmiot wpisany do rejestru producentów surowca tytoniowego, o którym mowa w art. 40ha ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 945);”;
- 2) w art. 3 w ust. 2 po wyrazie „Zmiany” dodaje się wyrazy „pozycji, podpozycji lub kodów”;
- 3) w art. 5 wyrazy „art. 100 ust. 1 i 2” zastępuje się wyrazami „art. 100 ust. 1–2”;
- 4) w art. 7d:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. WIA wiąże organy podatkowe i podmiot, na rzecz którego została wydana, w odniesieniu do wyrobów akcyzowych i samochodów osobowych, wobec których czynności podlegające opodatkowaniu akcyzą zostały dokonane po dniu, w którym została wydana.”;
- b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:
- „4. WIA jest ważna przez okres 3 lat od dnia jej wydania.
5. Do celów stosowania WIA, podmiot, na rzecz którego WIA została wydana, jest obowiązany udowodnić, że:
- 1) wyroby akcyzowe albo samochody osobowe będące przedmiotem czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą, odpowiadają pod każdym względem klasyfikacji wyrobu akcyzowego albo samochodu osobowego określonej w WIA;
- 2) wyroby akcyzowe będące przedmiotem czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą, odpowiadają pod każdym względem rodzajowi wyrobu akcyzowego określonego w WIA.”;
- 5) w art. 7f ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Na wezwanie organu podatkowego wnioskodawca jest obowiązany, w terminie określonym w wezwaniu, nie krótszym niż 7 dni, do uiszczenia zaliczki na pokrycie opłaty za badania lub analizy, o których mowa w ust. 1. W przypadku nieuiszczenia zaliczki w terminie określonym w wezwaniu organ podatkowy wydaje postanowienie o pozostawieniu wniosku o wydanie WIA bez rozpatrzenia, na które służy zażalenie.”;
- 6) w art. 7h:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. WIA traci ważność przed upływem okresu, o którym mowa w art. 7d ust. 4, w przypadku zmiany:
- 1) przepisów prawa, w tym w zakresie akcyzy,

- 2) przepisów wstępnych, uwag lub uwag dodatkowych do sekcji lub działów w Nomenklaturze Scalonej (CN)
– odnoszących się do wyrobu akcyzowego albo samochodu osobowego, w wyniku której WIA staje się niezgodna z tymi przepisami lub uwagami; utrata ważności WIA następuje z dniem, od którego stosuje się przepisy lub uwagi, w wyniku których WIA stała się z nimi niezgodna.”,
- b) uchyla się ust. 2;
- 7) po art. 7h dodaje się art. 7ha w brzmieniu:
„Art. 7ha. 1. Organ podatkowy może z urzędu lub na wniosek podmiotu, na rzecz którego WIA została wydana, zmienić WIA, jeżeli stwierdzi, że jest ona niezgodna z interpretacją Nomenklatury Scalonej (CN), wynikającą z:
 - 1) not wyjaśniających, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a tiret drugie rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej;
 - 2) orzecznictwa sądów lub wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
 - 3) decyzji klasyfikacyjnych, opinii klasyfikacyjnych lub zmian not wyjaśniających do Nomenklatury Zharmonizowanego Systemu Oznaczania i kodowania Towarów przyjętej przez organizację ustanowioną na mocy Konwencji o utworzeniu Rady Współpracy Celnej, sporządzonej w Brukseli dnia 15 grudnia 1950 r.
2. Zmiana WIA następuje w drodze decyzji.”;
- 8) art. 7k otrzymuje brzmienie:
„Art. 7k. WIA oraz jej zmiana, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz danych objętych tajemnicą przedsiębiorcy, jest zamieszczana w Biuletynie Informacji Publicznej organu podatkowego właściwego w zakresie WIA. W Biuletynie Informacji Publicznej tego organu zamieszcza się również informację o utracie ważności WIA, z podaniem daty utraty jej ważności.”;
- 9) w art. 9b:
 - a) w ust. 1 w pkt 6 wyraz „rolnika” zastępuje się wyrazami „producenta surowca tytoniowego”,
 - b) w ust. 2a pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) nabywania suszu tytoniowego przez grupę producentów wyłącznie od zrzeszonych w niej członków, którzy ten susz wyprodukowali oraz wyłącznie na podstawie umowy dostawy;”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Pośredniczący podmiot tytoniowy oraz podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego, w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku kalendarzowego, przekazują Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa informację o masie suszu tytoniowego pochodzącego ze zbiorów z poprzedniego roku, skupionego od producenta surowca tytoniowego albo o nieprzeprowadzeniu skupu takiego suszu tytoniowego.”,

d) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Informacja, o której mowa w ust. 6, zawiera wykaz producentów surowca tytoniowego oraz dane dotyczące suszu tytoniowego określające:

- 1) łączną masę skupionego suszu tytoniowego,
- 2) masę suszu tytoniowego skupionego od poszczególnych producentów surowca tytoniowego

– wyrażoną w kilogramach, w podziale na grupy odmian tytoniu, o których mowa w ust. 7 załącznika III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/1185 z dnia 20 kwietnia 2017 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 i (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do przekazywanych Komisji powiadomień o informacjach i dokumentach oraz zmieniającego i uchylającego niektóre rozporządzenia Komisji (Dz. Urz. UE L 171 z 04.07.2017, str. 113).”;

10) w art. 11a w pkt 4 wyraz „rolnika” zastępuje się wyrazami „producenta surowca tytoniowego”;

11) w art. 13 w ust. 1 w pkt 2a wyraz „rolnikiem” zastępuje się wyrazami „producentem surowca tytoniowego”;

12) w art. 20e w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w przypadku osób kierujących działalnością podmiotu lub osób upoważnionych do reprezentowania oddziału przedsiębiorcy zagranicznego z siedzibą na terytorium kraju:

- a) niekaralność tych osób za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe,

- b) niekierowanie przez te osoby innymi podmiotami lub niereprezentowanie przez nie oddziałów przedsiębiorców zagranicznych z siedzibą na terytorium kraju, które w tym czasie w sposób uporczywy nie regulowały w terminie należności z tytułu cła lub podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, wobec których było prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne lub upadłościowe, lub którym zostało cofnięte, ze względu na naruszenie przepisów prawa, zezwolenie, o którym mowa w art. 84 ust. 1, koncesja lub zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej, lub została wydana decyzja o zakazie wykonywania działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495), w zakresie wyrobów akcyzowych;”;
- 13) w art. 20g w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
- „3) gdy zachodzi uzasadniona obawa, że:
 - a) prowadzenie działalności na podstawie uzyskanego wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych może powodować zagrożenie ważnego interesu publicznego,
 - b) podmiot nie będzie wywiązywał się z obowiązku rozliczania się z podatków stanowiących dochód budżetu państwa.”;
- 14) w art. 20h w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
- „4) prowadzenia przez pośredniczący podmiot tytoniowy lub podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego działalności na podstawie uzyskanego wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych, jeżeli jest prowadzona w sposób, który powoduje zagrożenie ważnego interesu publicznego.”;
- 15) po art. 24c dodaje się art. 24d w brzmieniu:
- „Art. 24d. 1. Deklaracje podatkowe, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1, art. 21a ust. 1 pkt 1, art. 24 ust. 1, art. 24a, art. 24b ust. 1 oraz deklaracje w sprawie przedpłaty akcyzy, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1, składa się za pomocą środków komunikacji elektronicznej.
2. Osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej mogą składać deklaracje, o których mowa w ust. 1, w postaci papierowej.”;
- 16) w art. 31a:
- a) w ust. 3b uchyla się pkt 2,

b) w ust. 3c w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej – imię i nazwisko, adres zamieszkania oraz numer PESEL, a jeżeli nie został nadany nazwę i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość;”

c) ust. 3g otrzymuje brzmienie:

„3g. Osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej, o których mowa w ust. 3c pkt 1 lit. b, są obowiązane do okazania sprzedawcy dokumentu, w celu potwierdzenia tożsamości.”;

d) po ust. 3g dodaje się ust. 3h w brzmieniu:

„3h. W przypadku sprzedaży wyrobów węglowych finalnemu nabywcy węglowemu będącemu osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej sprzedawca jest obowiązany zastosować stawkę, określoną w art. 89 ust. 1 pkt 1, w przypadku gdy:

- 1) nabywca odmawia okazania dokumentu, o którym mowa w ust. 3g;
- 2) dane zawarte w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, są niekompletne, nieczytelne lub nie zgadzają się z danymi wynikającymi z dokumentu, o którym mowa w ust. 3g;
- 3) ilość lub rodzaj nabywanych wyrobów węglowych są inne niż wskazane w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1.”;

17) w art. 31b:

a) w ust. 1:

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w pracach rolniczych lub ogrodniczych;”

– po pkt 3 dodaje się pkt 3a i 3b w brzmieniu:

„3a) w hodowli ryb;

3b) w leśnictwie;”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Sprzedawca wyrobów gazowych zwolnionych od akcyzy na podstawie ust. 1 pkt 3a lub 3b, przekazuje właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła sprzedaż, dane określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 35 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r.

o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362 oraz z 2019 r. poz. 730 i 1063).

1b. Na podstawie danych, o których mowa w ust. 1a, właściwy naczelnik urzędu skarbowego sporządza sprawozdanie o udzielonej pomocy publicznej.”;

18) w art. 32:

a) w ust. 1 w pkt 1–5, w ust. 1a, w ust. 4 w pkt 1, 2 i w pkt 3 w części wspólnej wyrazy „w ust. 5–6b” zastępuje się wyrazami „w ust. 5–6c”,

b) po ust. 6b dodaje się ust. 6c w brzmieniu:

„6c. Warunkiem zwolnienia od akcyzy wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, używanych na:

1) statkach w rozumieniu ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2128 i 1137, z 2018 r. poz. 1694 oraz z 2019 r. poz. 125, 642 i 730),

2) statkach rybackich w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2019 r. poz. 586, 642 i 730)

– jest wpisanie tych statków do właściwych dla nich rejestrów, o których mowa w tych ustawach.”;

19) po art. 36 dodaje się art. 36a w brzmieniu:

„Art. 36a. 1. Zwalnia się od akcyzy import napojów alkoholowych przywożonych w bagażu osobistym członka załogi środka transportu wykorzystywanego do podróży z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju, w ramach następujących norm:

1) alkohol etylowy nieskażony o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 22% objętości albo alkohol etylowy, napoje fermentowane, wina musujące i wyroby pośrednie, o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nieprzekraczającej 22% objętości – łącznie 0,5 litra;

2) zestaw wyrobów akcyzowych określonych w pkt 1, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystania norm ustalonych w odniesieniu do poszczególnych wyrobów nie przekracza 100%;

3) wina niemusujące – łącznie 0,5 litra;

4) piwo – łącznie 2 litry.

2. Przepis art. 36 ust. 5 stosuje się odpowiednio.”;

20) w art. 40 w ust. 1 w pkt 1 w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu:

- „e) przemieszczane ze składu podatkowego na terytorium kraju do bunkierki, która jest częścią tego składu;”;
- 21) w art. 42 w ust. 1 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:
„9) w przypadku wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2, znajdujących się na bunkierce – z dniem ich wyprowadzenia z terytorium kraju w związku z wypłynięciem przez bunkierkę poza obszary morskie Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2018 r. poz. 2214 oraz z 2019 r. poz. 125, 730, 1495 i 1716).”;
- 22) w art. 47a dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w przypadku magazynowania na bunkierkach wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2.”;
- 23) po art. 47a dodaje się art. 47b w brzmieniu:
„Art. 47b. Produkcja wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2, na bunkierce, z wyłączeniem mieszania, wprowadzanie tych wyrobów na bunkierkę lub wyprowadzanie ich z bunkierki z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy albo wyprowadzanie tych wyrobów z bunkierki poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy do podmiotu pośredniczącego, może odbywać się wyłącznie we wskazanym w zezwoleniu, oznaczonym miejscu przy nabrzeżu, w którym bunkierka cumuje.”;
- 24) w art. 48 w ust. 1:
- a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) jest zarejestrowanym podatnikiem podatku od towarów i usług;”;
- b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) jest podmiotem, którego działalnością kierują osoby, które:
- a) nie zostały skazane prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe,
- b) nie kierowały działalnością innych podmiotów, które w tym czasie w sposób uporczywy nie regulowały w terminie należności z tytułu cła lub podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, wobec których było prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne lub upadłościowe, lub którym zostało cofnięte, ze względu na

naruszenie przepisów prawa, zezwolenie, o którym mowa w art. 84 ust. 1, koncesja lub zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej, lub została wydana decyzja o zakazie wykonywania działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, w zakresie wyrobów akcyzowych;”;

25) w art. 48a po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Bunkierka powinna być dostosowana do bezpiecznego składowania wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2, a jej stan, wielkość lub wyposażenie powinno umożliwiać sprawowanie kontroli.”;

26) w art. 49:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, załącza się:

- 1) plan składu podatkowego, z wyłączeniem bunkierki;
- 2) dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 48;
- 3) dokumenty określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, które są wymagane do przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia.”,

b) w ust. 10 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) rozszerzenia miejsca prowadzenia składu podatkowego o bunkierkę.”;

27) w art. 50 w ust. 3:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) adres, pod którym zlokalizowany jest skład podatkowy, a w przypadku gdy częścią składu podatkowego jest bunkierka, również oznaczenie miejsca przy nabrzeżu, w którym ona cumuje;”;

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) numer rejestracyjny bunkierki – w przypadku gdy jest ona częścią składu podatkowego;”;

28) w art. 52:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zachodzi uzasadniona obawa, że:

- a) prowadzenie działalności na podstawie wydanego zezwolenia może powodować zagrożenie ważnego interesu publicznego,

- b) podmiot nie będzie wywiązywał się z obowiązku rozliczania się z podatków stanowiących dochód budżetu państwa;”,
 - b) w ust. 2 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) prowadzenie działalności na podstawie tego zezwolenia powoduje zagrożenie ważnego interesu publicznego.”;
- 29) w art. 54:
- a) w ust. 10 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) zachodzi uzasadniona obawa, że:
 - a) prowadzenie działalności na podstawie wydanego zezwolenia może powodować zagrożenie ważnego interesu publicznego,
 - b) podmiot nie będzie wywiązywał się z obowiązku rozliczania się z podatków stanowiących dochód budżetu państwa.”,
 - b) w ust. 11 po pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) prowadzenie działalności na podstawie tego zezwolenia powoduje zagrożenie ważnego interesu publicznego.”;
- 30) w art. 56:
- a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
„1) jest zarejestrowanym podatnikiem podatku od towarów i usług;
2) jest podmiotem, którego działalnością kierują osoby, które:
 - a) nie zostały skazane prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe,
 - b) nie kierowały działalnością innych podmiotów, które w tym czasie w sposób uporczywy nie regulowały w terminie należności z tytułu cła lub podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, wobec których było prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne lub upadłościowe, lub którym zostało cofnięte, ze względu na naruszenie przepisów prawa, zezwolenie, o którym mowa w art. 84 ust. 1, koncesja lub zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej, lub została wydana decyzja o zakazie wykonywania działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, w zakresie wyrobów akcyzowych;”,

- b) w ust. 11 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) zachodzi uzasadniona obawa, że:
 - a) prowadzenie działalności na podstawie wydanego zezwolenia może powodować zagrożenie ważnego interesu publicznego,
 - b) podmiot nie będzie wywiązywał się z obowiązku rozliczania się z podatków stanowiących dochód budżetu państwa.”,
 - c) w ust. 12 po pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
 - „5) prowadzenie działalności na podstawie tego zezwolenia powoduje zagrożenie ważnego interesu publicznego.”;
- 31) w art. 78 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:
- „1a. Deklaracje uproszczone, o których mowa w ust. 1 pkt 3, składa się za pomocą środków komunikacji elektronicznej.
 - 1b. Osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej mogą składać deklaracje uproszczone, o których mowa w ust. 1 pkt 3, w postaci papierowej.”;
- 32) w art. 84 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:
- „1b. Decyzji o cofnięciu zezwolenia, o której mowa w ust. 1, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli:
 - 1) podmiot zaprzestał spełniania warunku, o którym mowa w art. 48 ust. 1 pkt 3;
 - 2) kwota zaległości w zapłacie akcyzy lub opłaty paliwowej przekracza wysokość kwoty zabezpieczenia akcyzowego złożonego przez podmiot posiadający zezwolenie;
 - 3) dalsze prowadzenie przez podmiot działalności na podstawie uzyskanego zezwolenia może powodować zagrożenie ważnego interesu publicznego.”;
- 33) w art. 99a w ust. 5 wyraz „rolnika” zastępuje się wyrazami „producenta surowca tytoniowego”;
- 34) art. 99d otrzymuje brzmienie:
- „Art. 99d. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży papierosów oraz średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży tytoniu do palenia na potrzeby ustalenia minimalnej stawki akcyzy na papierosy oraz stawki akcyzy dla wyrobów nowatorskich:

- 1) przed końcem roku kalendarzowego poprzedzającego rok kalendarzowy, na który są ustalane, na podstawie danych, o których mowa w art. 99 ust. 11 pkt 1;
- 2) niezwłocznie, w przypadku gdy w trakcie roku kalendarzowego, na który zostały ogłoszone na podstawie pkt 1, dokonano zmiany danych, o których mowa w art. 99 ust. 11 pkt 1, mających wpływ na ich wysokość.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży papierosów oraz średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży tytoniu do palenia stosuje się od dnia ich ogłoszenia.”;

35) w art. 100 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przedmiotem opodatkowania akcyzą jest również:

- 1) dokonanie w pojeździe samochodowym, innym niż samochód osobowy, zarejestrowanym na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym zmian konstrukcyjnych zmieniających rodzaj tego pojazdu na samochód osobowy;
- 2) nabycie lub posiadanie samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, jeżeli nie można ustalić podmiotu, który dokonał wcześniejszej czynności podlegającej opodatkowaniu, a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że akcyza została zapłacona w należnej wysokości.”;

36) w art. 101:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Obowiązek podatkowy z tytułu dokonania czynności, o której mowa w art. 100 ust. 1a pkt 1, powstaje z dniem wykonania tej czynności, nie później jednak niż w dniu złożenia zawiadomienia o dokonaniu w pojeździe samochodowym zarejestrowanym na terytorium kraju zmian konstrukcyjnych zmieniających rodzaj tego pojazdu na samochód osobowy zgodnie z przepisami o ruchu drogowym albo w dniu sprzedaży tego samochodu osobowego, jeżeli jego sprzedaż odbyła się przed dniem złożenia tego zawiadomienia.

4b. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia lub posiadania samochodu osobowego, o którym mowa w art. 100 ust. 1a pkt 2, powstaje z dniem nabycia lub wejścia w posiadanie tego samochodu.”;

- b) w ust. 5 wyrazy „w art. 100 ust. 1 lub 2” zastępuje się wyrazami „w art. 100 ust. 1, 1a lub ust. 2”;
- 37) w art. 102:
- a) w ust. 1 wyrazy „w art. 100 ust. 1 lub ust. 2” zastępuje się wyrazami „w art. 100 ust. 1, ust. 1a pkt 2 lub ust. 2”,
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku, o którym mowa w art. 101 ust. 4a, podatnikiem jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, na której ciąży obowiązek złożenia zawiadomienia o dokonaniu w pojeździe samochodowym zarejestrowanym na terytorium kraju zmian konstrukcyjnych zmieniających rodzaj tego pojazdu na samochód osobowy, zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.”;
- 38) w art. 103 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Deklaracje o wysokości akcyzy pobranej i wpłaconej przez płatnika składa się za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”;
- 39) w art. 104:
- a) po ust. 6a dodaje się ust. 6b w brzmieniu:

„6b. Podstawą opodatkowania z tytułu dokonania czynności, o których mowa w art. 100 ust. 1a, jest średnia wartość rynkowa samochodu osobowego na rynku krajowym, pomniejszona o kwotę podatku od towarów i usług oraz o kwotę akcyzy.”;
 - b) w ust. 8 wyrazy „w art. 100 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2” zastępuje się wyrazami „w art. 100 ust. 1 pkt 2 i 3, ust. 1a oraz ust. 2”,
 - c) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Średnią wartością rynkową samochodu osobowego jest wartość ustalana na podstawie notowanej na rynku krajowym, w dniu powstania obowiązku podatkowego, średniej ceny zarejestrowanego na terytorium kraju samochodu osobowego tej samej marki, tego samego modelu, rocznika oraz - jeżeli jest to możliwe do ustalenia – z tym samym wyposażeniem i o przybliżonym stanie technicznym, co samochód osobowy nabyty na terytorium kraju, nabyty wewnątrzspółnotowo lub powstały w wyniku dokonania w pojeździe samochodowym, innym niż samochód osobowy, zarejestrowany na terytorium kraju

zgodnie z przepisami o ruchu drogowym zmian konstrukcyjnych zmieniających rodzaj tego pojazdu na samochód osobowy.”;

40) w art. 106:

a) po ust. 3a dodaje się ust. 3b–3e brzmieniu:

„3b. W przypadku, o którym mowa w art. 100 ust. 1a pkt 1, podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego:

- 1) złożyć deklarację uproszczoną, według ustalonego wzoru, właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie 14 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego,
- 2) dokonać obliczenia i zapłaty na rachunek właściwego urzędu skarbowego akcyzy w terminie 30 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego – nie później jednak niż w dniu złożenia zawiadomienia zgodnie z przepisami o ruchu drogowym o dokonaniu w pojeździe samochodowym, innym niż samochód osobowy, zarejestrowanym na terytorium kraju zmian konstrukcyjnych zmieniających rodzaj tego pojazdu na samochód osobowy lub w dniu sprzedaży tego samochodu osobowego, jeżeli jego sprzedaż odbyła się przed dniem złożenia tego zawiadomienia.

3c. W przypadku, o którym mowa w art. 100 ust. 1a pkt 2, podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego:

- 1) złożyć deklarację uproszczoną, według ustalonego wzoru, właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie 14 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego,
- 2) dokonać obliczenia i zapłaty na rachunek właściwego naczelnika urzędu skarbowego akcyzy w terminie 30 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego – nie później jednak niż w dniu rejestracji samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.

3d. Deklaracje podatkowe, o których mowa w ust. 1, i deklaracje uproszczone, o których mowa w ust. 2, ust. 3b pkt 1 i ust. 3c pkt 1, składa się za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

3e. Osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej mogą składać deklaracje, o których mowa w ust. 3d, w postaci papierowej.”;

b) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) deklaracji uproszczonych, o których mowa w ust. 2, ust. 3b pkt 1 i ust. 3c pkt 1”;

41) w art. 109:

a) w ust. 1 wyrazy „art. 110 ust. 6 i art. 111 ust. 4” zastępuje się wyrazami „art. 109a ust. 2, art. 110 ust. 6, art. 110a ust. 2a, art. 111 ust. 4 i art. 112 ust. 3a”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadkach, o których mowa w art. 100 ust. 1a, właściwy naczelnik urzędu skarbowego, dla celów związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju albo zmianą danych zawartych w dowodzie rejestracyjnym zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, wydaje podatnikowi, na jego wniosek, dokument potwierdzający zapłatę akcyzy na terytorium kraju.”;

c) w ust. 2 wyrazy „art. 110 ust. 6 i art. 111 ust. 4” zastępuje się wyrazami „art. 109a ust. 2, art. 110 ust. 6, art. 110a ust. 2a, art. 111 ust. 4 i art. 112 ust. 3a”;

d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2d w brzmieniu:

„2a. Dla celów związanych z rejestracją, samochodu ciężarowego lub specjalnego, o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 6a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1990³⁾) nie będącego samochodem osobowym w rozumieniu art. 100 ust. 4, właściwy naczelnik urzędu skarbowego jest obowiązany wydać, na wniosek podmiotu dokonującego nabycia wewnątrzspółnotowego tego samochodu, dokument potwierdzający brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju.

2b. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2 i 2a, załącza się dokumenty dotyczące nabywanego wewnątrzspółnotowo samochodu, w szczególności fotografie, plany, schematy, katalogi, informacje od producenta lub inne dostępne dokumenty umożliwiające organowi podatkowemu wydanie dokumentu potwierdzającego brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju.

2c. Organem podatkowym właściwym w sprawie wydania dokumentu potwierdzającego brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju, jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy do wykonywania zadań w zakresie akcyzy ze względu na adres:

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego ustawy zostały ogłoszone w: Dz.U. z 2018 r. poz. 2240, 2322 oraz z 2019 r. poz. 53, 60, 730, 752, 870, 1123, 1180, 1466, 1501, 1556 i 1579.

- 1) zamieszkania wnioskodawcy – w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba fizyczna;
- 2) siedziby wnioskodawcy – w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej.

2d. W przypadku gdy podmiot występujący z wnioskiem o wydanie dokumentu, o którym mowa w ust. 2 i 2a, podlega obowiązkowi rejestracyjnemu, o którym mowa w art. 16 ust. 1, do ustalenia organu podatkowego właściwego w sprawie wydania dokumentu potwierdzającego brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju stosuje się odpowiednio przepisy art. 14 ust. 3, 4–4f, 6 i 10.”,

- e) po ust. 3e dodaje się ust. 3f w brzmieniu:

„3f. Przepisy ust. 3–3e stosuje się odpowiednio do sprzedaży nabytego wewnątrzspółnotowo samochodu ciężarowego lub specjalnego, o którym mowa w ust. 2a.”,

- f) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory dokumentów, o których mowa w ust. 1–2a, uwzględniając zasady rejestracji samochodów osobowych, samochodów ciężarowych lub specjalnych, o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t oraz konieczność ich identyfikacji.”,

- g) uchyla się ust. 5;

- 42) w art. 112 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku zwolnienia od akcyzy samochodu osobowego, o którym mowa w ust. 3, przywożonego z terytorium państwa członkowskiego, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje, na wniosek zainteresowanego podmiotu, zaświadczenie stwierdzające zwolnienie od akcyzy.”;

- 43) w art. 138p ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ewidencje i inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o, prowadzi się w formie elektronicznej.”;

- 44) w art. 138t:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot dokonujący sprzedaży na terytorium kraju wyrobów, bez względu na kod CN, zawierających w swym składzie alkohol etylowy o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 50% objętości skażony:

- 1) mieszaniną alkoholu izopropylowego (propan-2-ol) i benzoesu denatonium lub
 - 2) mieszaniną alkoholu tert-butyłowego i benzoesu denatonium, lub
 - 3) alkoholem izopropylowym
- w opakowaniach jednostkowych o pojemności większej niż 1,5 litra lub jednorazowej łącznej ilości sprzedanych wyrobów większej niż 10 litrów, prowadzi rejestr podmiotów odbierających te wyroby.”,
- b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) rodzaj oraz ilość odebranych wyrobów;”,
- c) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:
„7. Dane, o których mowa w ust. 2, są przechowywane do celów kontroli przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały zamieszczone w rejestrze, o którym mowa w ust. 1.
8. Wpisu do rejestru nie dokonuje się w przypadku gdy sprzedaż wyrobów, o których mowa w ust. 1, jest potwierdzana fakturą.”;

Art. 2. W ustawie z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki (Dz. U. z 2017 r. poz. 2000) w art. 13e ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2, powinno zawierać nazwę, siedzibę, adres korespondencyjny oraz numer telefonu dostawcy, kopię koncesji na obrót paliwami, kopię pisemnego potwierdzenia zgłoszenia rejestracyjnego, o którym mowa w art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 864, 1123, 1495, 1501, 1520 i 1556), a także określać rodzaje dostarczanych paliw.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1990)⁴⁾, w art. 72:

- 1) w ust. 1 pkt 6a otrzymuje brzmienie:
„6a) dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju albo dokumentu potwierdzającego brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju albo zaświadczenia stwierdzającego zwolnienie od akcyzy, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym, jeżeli samochód osobowy, pojazd rodzaju „samochodowy inny”, podrodzaj „czterokołowiec” (kategoria homologacyjna

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego ustawy zostały ogłoszone w: Dz.U. z 2018 r. poz. 2240, 2322 oraz z 2019 r. poz. 53, 60, 730, 752, 870, 1123, 1180, 1466, 1501, 1556 i 1579.

L7e) lub podrodzaj „czterokołowiec lekki” (kategoria homologacyjna L6e), samochód ciężarowy (kategoria homologacyjna N1), podrodzaj „furgon”, „furgon/podest”, „ciężarowo-osobowy”, „terenowy”, „wielozadaniowy” lub „van” lub samochód specjalny (kategoria homologacyjna M1 i N1), został sprowadzony z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej i jest rejestrowany po raz pierwszy;”;

2) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. W przypadku nabycia od wyspecjalizowanego salonu sprzedaży, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym, samochodu osobowego lub pojazdu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6a, dokument potwierdzający zapłatę akcyzy na terytorium kraju albo dokument potwierdzający brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju albo zaświadczenie stwierdzające zwolnienie od akcyzy pojazdu elektrycznego albo pojazdu napędzanego wodorem może być zastąpione oświadczeniem wyspecjalizowanego salonu sprzedaży, że posiada odpowiednio oryginał lub kopię dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju albo dokumentu potwierdzającego brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju od tego samochodu osobowego lub pojazdu albo oryginał lub kopię zaświadczenia stwierdzającego zwolnienie od akcyzy pojazdu elektrycznego albo pojazdu napędzanego wodorem.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2018 r. poz. 1958, 2192, 2193, 2227 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 694) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23 po § 3 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Jeżeli sprawca popełniając przestępstwo skarbowe uszczuplił należność publicznoprawną, sąd wymierzając karę grzywny jako karę samoistną określa jej minimalną wysokość jako odpowiadającą co najmniej uszczuplonej należności publicznoprawnej. Jeżeli kara grzywny jest orzekana obok innej kary, sąd wymierzając ją określa jej minimalną wysokość jako odpowiadającą co najmniej połowie uszczuplonej należności publicznoprawnej.”;

2) w art. 30 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W wypadkach określonych w art. 54 § 1 i 2, art. 55 § 1 i 2, art. 56 § 1 i 2, art. 63 § 1–6, art. 64 § 1–6, art. 65 § 1-3 i 5, art. 66 § 1, art. 67 § 1 i 2, art. 67a § 1, art. 68 § 1 i 2, art. 69 § 1-3, art. 69a § 1 i la, art. 69b § 1, art. 69c § 1, art. 70 § 1, 2 i 4, art. 72, art. 73 § 1

oraz art. 73a § 1 i 2 można orzec przepadek przedmiotów określonych w art. 29 pkt 1–3.”;

3) w art. 31 § 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„§ 6. Wykonanie orzeczenia sądu o przepadku wyrobów tytoniowych, suszu tytoniowego oraz urządzeń i maszyn do produkcji lub pakowania wyrobów tytoniowych następuje poprzez ich zniszczenie.

§ 7. Koszty zniszczenia przedmiotów, których przepadek orzeczono, ponosi sprawca czynu zabronionego, chyba, że ich wysokość nie przekracza jednej pięćdziesiątej części minimalnego wynagrodzenia.”;

4) w art. 48:

a) § 2 otrzymuje brzmienie :

„§ 2. Mandatem karnym można nałożyć karę grzywny w granicach nieprzekraczających pięciokrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia.”;

b) po § 4 dodaje się § 4a w brzmieniu:

„§ 4a. Jeżeli sprawca popełniając wykroczenie skarbowe uszczuplił należność publicznoprawną, wymierzając karę grzywny określa się jej minimalną wysokość w kwocie co najmniej równej uszczuplonej należności publicznoprawnej.”;

5) w art. 63:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto wbrew przepisom ustawy wydaje wyroby akcyzowe, w stosunku do których zakończono procedurę zawieszenia poboru akcyzy, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy

podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności, albo obu tym karom łącznie.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Tej samej karze podlega, kto produkując poza składem podatkowym wyroby akcyzowe, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lub 5 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, wydaje z magazynu wyrobów gotowych wyroby akcyzowe bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy.”,

c) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Tej samej karze podlega, kto wbrew przepisom ustawy sprzedaje wyroby akcyzowe bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy.”;

6) w art. 65:

a) § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przenosi wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63, art. 64 art. 69 § 1 i 3, art. 69a § 1 i 2, art. 73 lub art. 73a, lub pomaga w ich zbyciu, albo te wyroby akcyzowe przyjmuje lub pomaga w ich ukryciu,

podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności, albo obu tym karom łącznie.

§ 2. Kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przenosi wyroby akcyzowe, o których na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i może przypuszczać, że stanowią one przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63, art. 64, art. 69 § 1 i 3, art. 69a § 1 i 2, art. 73 lub art. 73a lub pomaga w ich zbyciu albo te wyroby akcyzowe przyjmuje lub pomaga w ich ukryciu

podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.”

b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Kto podejmuje czynności zmierzające bezpośrednio do nabycia wyrobów akcyzowych, jeżeli wie lub na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i może przypuszczać, że stanowią one przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63, art. 64, art. 69 § 1 i 3, art. 69a § 1 i 2, art. 73 lub art. 73a, podlega karze grzywny do 240 stawek dziennych.”;

c) § 4 otrzymuje brzmienie :

„§ 4. Jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie nie przekracza ustawowego progu, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1, 2 lub 2a podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”;

7) po art. 67 dodaje się art. 67a w brzmieniu:

„Art. 67a § 1. Kto posiada, przechowuje, przewozi, przesyła lub przenosi podrobione lub przerobione znaki akcyzy lub upoważnienie do odbioru banderol

podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności, albo obu tym karom łącznie.

§ 2. W wypadku mniejszej wagi, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”;

8) w art. 69a:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto wbrew przepisom ustawy produkuje, magazynuje lub przeładowuje wyroby akcyzowe poza składem podatkowym

podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności, albo obu tym karom łącznie.”,

b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Kto wbrew przepisom ustawy podejmuje czynności zmierzające do produkcji lub magazynowania wyrobów akcyzowych poza składem podatkowym, lub podejmuje czynności mające stworzyć ku temu warunki, w szczególności w tym celu wchodzi w porozumienie z innymi osobami, uzyskuje lub przysposabia środki lub sporządza plan działania,

podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności, albo obu tym karom łącznie.”,

c) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W wypadku mniejszej wagi, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 lub § 1a, podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”;

9) w art. 70 § 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto wbrew przepisom ustawy zbywa lub w inny sposób przekazuje znaki akcyzy osobie nieuprawnionej, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności, albo obu tym karom łącznie.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1568) w art. 11a dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Dyrektor Urzędu Żeglugi Śródlądowej w Szczecinie udostępnia Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, dane z bazy danych statków w drodze teletransmisji, jeżeli dane te są niezbędne do realizacji jego ustawowych zadań oraz jednostka organizacyjna Krajowej Administracji Skarbowej będąca odbiorcą danych spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) posiada urządzenia umożliwiające odnotowanie w bazie danych statków, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał;
- 2) posiada zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania;
- 3) specyfika lub zakres wykonywanych zadań uzasadnia takie udostępnienie.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2019 r. poz. 541, 675 i 1123) w art. 9b po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Wzorcowane zbiorniki barek (bunkierki) wyposażone w przyrządy pomiarowe używane do określenia wysokości napełnienia zbiorników statków mogą być stosowane przy:

- 1) pobieraniu opłat, podatków i innych należności budżetowych oraz ustalaniu opustów, kar umownych, wynagrodzeń i odszkodowań, a także przy pobieraniu i ustalaniu podobnych należności i świadczeń,
 - 2) dokonywaniu kontroli celno-skarbowej
- jeżeli posiadają ważne świadectwo wzorcowania.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 1 po wyrazach „wpływ na zdrowie ludzi” dodaje się wyrazy „,obowiązek znakowania i barwienia określony w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 864, 1123, 1495, 1501, 1520 i 1556)”;
- 2) w art. 5 w ust. 1 po wyrazach „ze względu na ochronę środowiska” dodaje się wyrazy „,oraz obowiązku znakowania i barwienia określonego w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym”;
- 3) w art. 7 w ust. 4 i 5 po wyrazach „na podstawie art. 5 ust. 2” dodaje się wyrazy „,oraz w przepisach dotyczących znakowania i barwienia określonych w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym”;
- 4) w art. 11 w ust. 1 po wyrazach „albo art. 6 ust. 3” dodaje się wyrazy „,oraz art. 90 ust. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym”.

Art. 8. W ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2019 r. poz. 586, 642 i 730) w art. 13 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Dane zgromadzone w rejestrze udostępnia się Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej w drodze teletransmisji, jeżeli dane te są niezbędne do realizacji jego ustawowych zadań oraz jednostka organizacyjna Krajowej Administracji Skarbowej będąca odbiorcą danych spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) posiada urządzenia umożliwiające odnotowanie w rejestrze, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał;

2) posiada zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania;

3) specyfika lub zakres wykonywanych zadań uzasadnia takie udostępnienie.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 768, 730, 1520 i 1556) w art. 74 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zapewnić odczynniki i sprzęt techniczny oraz - w przypadkach przewidzianych przez przepisy odrębne - przyrządy pomiarowe podlegające prawnej kontroli metrologicznej, niezbędne do kontroli ilości i jakości surowców, półproduktów i wyrobów gotowych;”.

Art. 10. W ustawie z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów (Dz. U. z 2018 r. poz. 2332 oraz z 2019 r. poz. 730 i 1123) w art. 3 uchyla się ust. 6.

Art. 11. 1. Do postępowań w sprawach WIA wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Do WIA wydanych i niezamieszczonych w Biuletynie Informacji Publicznej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 7k ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Do WIA wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 7h oraz art. 7ha ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. WIA wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy tracą ważność po upływie 3 lat od dnia jej wejścia w życie.

5. WIA wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i niezgodne w tym dniu z przepisami, o których mowa w art. 7h ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, tracą ważność z dniem wejścia w życie tej ustawy.

6. Podmiot, na rzecz którego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wydana została WIA, która traci ważność zgodnie z ust. 5, może ją stosować nie dłużej niż przez okres sześciu miesięcy od dnia utraty jej ważności, pod warunkiem że dotyczy ona wyrobu akcyzowego albo samochodu osobowego, będącego przedmiotem działalności gospodarczej posiadacza WIA.

Art. 12. Do wniosków w sprawach wydania dokumentu potwierdzającego brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju, o którym w art. 109 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, złożonych i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 13. 1. Podmiot, który posiada wpis do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych lub zezwolenie akcyzowe, uzyskane na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2020 r., może prowadzić działalność na podstawie tego wpisu do rejestru lub zezwolenia pod warunkiem, że do dnia 31 stycznia 2020 r. złoży oświadczenie o spełnieniu warunków, o których mowa odpowiednio w art. 20e ust. 1 pkt 1 lit. b lub art. 48 ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. W przypadku niezłożenia w terminie do dnia 31 stycznia 2020 r. oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, właściwy naczelnik urzędu skarbowego z urzędu wykreśla podmiot, o którym mowa w ust. 1, z rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych lub cofa mu zezwolenie akcyzowe.

Art. 14. Informację, o której mowa w art. 9b ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dotyczącą suszu tytoniowego pochodzącego ze zbiorów w roku wejścia w życie niniejszej ustawy pośredniczący podmiot tytoniowy oraz podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego przekazują w terminie do dnia 30 czerwca 2020 r.

Art. 15. Do wniosków o rejestrację samochodów ciężarowych i specjalnych, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 6a ustawy zmienianej w art. 3 niniejszej ustawy, złożonych i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 16. Ewidencje i inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, mogą być prowadzone w formie papierowej przez:

- 1) małych i średnich przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292) – nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2020 r.;
- 2) mikroprzedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców – nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2021 r.

Art. 17. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 20i oraz art. 84 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20i oraz art. 84 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 18. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r., z wyjątkiem art. 10, który wchodzi w życie w dniu 1 lutego 2020 r.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Aleksandra Ostapiuk
Dyrektor
Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Potwierdzam zgodność kopii wydruku z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	2646012.11034248.7119235
Nazwa dokumentu	Projekt ustawy o podatku akcyzowym 12.09.pdf
Tytuł dokumentu	Projekt ustawy o podatku akcyzowym 12.09
Sygnatura dokumentu	PR5.022.275.2018
Data dokumentu	2019-09-13
Skrót dokumentu	F78DEAEBD7CFB91AA8DC071AA14DCDF2E34FC0 BC
Wersja dokumentu	1.4
Data podpisu	2019-09-13 14:08:39
Podpisane przez	Aleksandra Ostapiuk; MF Dyrektor

EZD 3.90.65.65.21023

Data wydruku: 2019-09-17

Autor wydruku: Gocel Norbert w zastępstwie za Zaręba-Bielenik Agnieszka (główny specjalista)